

druhém místě jmenovaný byl splněn. Dle výnosu min. pro Slov. z 20. července 1919 č. 6971 odd. škol. náleží všem slovenským inspektorům jako plat 40 Kč denně, a byl také st-1 dekretem téhož min. (referát školský) z 26. června 1919 jmenován inspektorem »s následovnými požitkami: denné diety à 40 K...«; jsou tudíž tak zv. inspektorské diety součástí platu, kdežto t. zv. diety z titulu vedení dvojí domácnosti znamenají odškodnění za vyšší náklady spojené s tím, že zaměstnanec žije odloučen od rodiny, s níž v původním působišti žil ve společné domácnosti. Jest tedy účel obou těchto druhů diet zcela různý bez jakékoliv vnitřní spojitosti.

Shledal-li však úřad přes to jedině v okolnosti, že st-1 pobírá již inspektorské diety, překážku k přiznání diet z titulu vedení dvojí domácnosti, jest tento právní nárok mylný.

Č. 8442.

Učitelstvo: O předpokladech pro antedatování vysvědčení učitelské způsobilosti podle § 7 zák. č. 470/19.

(Nález ze dne 20. února 1930 č. 440.)

V ě c: Zemský správní výbor v Praze proti ministerstvu školství a národní osvěty (za zúč. stranu adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) o antedatování vysvědčení způsobilosti učitele R. F.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Raimund F. složil dne 9. července 1912 zkoušku dospělosti na učitelském ústavě v Trutnově a byl 20. února 1913 ustanoven zatímním učitelem na obecné škole chlapecké v J. v Bukovině; v prosinci 1914 byl povolán k činné službě vojenské, načež složil v červnu 1917 před zkušební komisí pro učitelské osoby z Bukoviny ve Vídni zkoušku učitelské způsobilosti.

Nař. rozhodnutím vyhovělo min. škol. návrhu zem. škol. rady v Praze, podanému na podkladě žádosti shora jmenovaného, a připojilo na vysvědčení učitelské způsobilosti doložku o zpětném datování vysvědčení tohoto znění: »Na základě § 7 zák. z 23. července 1919 čís. 470 Sb. má toto vysvědčení po stránce právní takovou platnost, jako kdyby bylo vydáno v měsíci dubnu 1915.«

O stížnosti podané zsv-em v Praze uvážil nss: — — — —

Stížnost popírá zákonitost nař. rozhodnutí jedině z důvodu, že příčinou, proč R. F. nevykonal zkoušku způsobilosti do dvou let od zkoušky dospělosti, nebyla služba vojenská, poněvadž F. složil zkoušku dospělosti již dne 9. června 1912, kdežto k činné službě voj. byl povolán teprve v prosinci 1914, resp. dne 21. dubna 1915, tudíž až po uplynutí dvou let po složení zkoušky dospělosti. Vychází tudíž stížnost z názoru, že výhoda § 7 zák. č. 470/19 může být přiznána jen těm výpomocným učitelům, kteří nemohli zkoušku způsobilosti pro vojenskou povinnost vykonati do dvou let ode dne složení zkoušky dospělosti a jest jen tato právní otázka předmětem dnešního sporu.

Nss neuznal názor stížností hájený správným.

Dle § 38 odst. 2 zák. ze 14. května 1869 č. 62 ř. z. ve znění zák. z 2. května 1883 č. 53 ř. z., »má-li kdo býti definitivně ustanoven za podučitele nebo za učitele na školách obecných, vykaž se vysvědčením způsobilosti učitelské pro školy obecné, kteréhož lze nabýti zkouškou způsobilosti učitelské po vykonané ke spokojenosti nejméně dvouleté praktické službě školské na některé veřejné . . . škole« (srov. též čl. II, 1. odst. 2. c) min. nař. z 31. července 1886 Věstník min. vyuč. č. 52). Z toho plyne, že předpokladem pro připuštění ke zkoušce způsobilosti bylo za platnosti tohoto ustanovení absolvování nejméně dvouleté praktické služby, vykonané sice po složení zkoušky dospělosti, avšak počítané ovšem teprve ode dne nastoupení služby. Cís. nař. ze 4. dubna 1916 č. 97 ř. z. o vpočítání voj. služby do oné školské praxe nebylo v době, o kterou jde, ještě v platnosti a nemá zde významu.

Stanoví-li tudíž § 7 zák. č. 470/19 jako předpoklad pro přiznání tam uvedené výhody, že antedatování vysvědčení způsobilosti lze provésti jen u oněch odchovanců učitelských ústavů a výpomocných učitelů, kteří nemohli pro voj. povinnost zkoušku způsobilosti do dvou let vykonati, nemůže tím míti na mysli, že by počátek této dvouleté lhůty bylo počítati ode dne složení zkoušky dospělosti, poněvadž kandidát může býti za platnosti cit. § 38 připuštěn ke zkoušce teprve po absolvování dvouleté praktické služby a den složení zkoušky dospělosti v této relaci sám o sobě není rozhodný.

Bylo proto stížnost, uplatňující tuto jedinou námitku, zamítnouti jako bezdůvodnou. — — —

Č. 8443.

Školství. — Učitelstvo. — Řízení před nss-em (Slovensko): I. * Školská stolice církevní školy ludové na Slov. je legitimována k stížnosti na nss do rozhodnutí min.-a škol., kterým byla vyměřena učitelům školy záloha ve smyslu § 1, odst. 2, věty 2. zák. č. 104/26 a usnesení vlády z 22. prosince 1926 (vým. min. škol. z 5. ledna 1927 č. 157.809/26/I). — II. O platových nárocích učitelů círk. škol podle § 1, odst. 2 zák. č. 104/26.

(Nález ze dne 20. února 1930 č. 2671.)

V ě c: Římsko-katolická školská stolice v T. proti referátu ministerstva školství a národní osvěty v Bratislavě o zápočet do služební doby církevního učitele.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výnosem z 11. května 1927 poskytl referát min.-a škol. v Bratislavě na základě zmocnění vlády připisem min.-a škol. z 5. ledna 1926, Františku K., učitelu římsko-katolické školy ludové v T., ze státních prostředků a na účet dosavadního udržovatele školy na dobu ode dne 1. ledna 1926 do dalšího opatření, nejdéle však do dne 30. června 1927, zálohu na zvýšení jeho požitků, zabezpečených mu udržovatelem školy, případně osobami třetími, podle dotud plat-